

PROP DE VOSALTRES

L'Assemblea Diocesana d'enguany

Benvolguts diocesans:

Com cada any, els catòlics fem una Assemblea Diocesana l'últim dissabte del mes de maig. Quan escric això encara no s'ha celebrat perquè està convocada per al dia 29 d'aquest mes. El meu comentari, per tant, és d'informació, d'un profund desig sobre el seu bon desenvolupament i d'una petició de pregària a tothom perquè els fruits d'aquesta Assemblea arribin a tots els racons de la nostra societat com a ajuda i promoció de bones pràctiques en tots els aspectes. Ara no en puc fer una crònica, però sí que vull repetir fins a l'avorriment que el missatge que ens transmet Jesús a l'evangeli ens empeny, des d'aquesta reunió anual i des del treball pastoral de cada dia, a oferir la nostra col·laboració a tots els grups socials tot presentant el millor de la nostra proposta: l'amor, el respecte a l'altre, la coherència, l'alegria de la fe, el servei de la caritat, la cerca de la veritat, la llibertat. De cap manera volem tancar-nos en les nostres estructures eclesials sinó obrir la nostra ment i el nostre cor a les necessitats dels homes del nostre temps. Aquesta és, en línies generals, la pretensió de l'Assemblea anual.

Crec que tots coneixeu les característiques i el mètode de treball de les comunitats parroquials. Cadascuna té un perfil propi amb els seus consells parroquials, les seves iniciatives i les seves tasques diàries. L'Assemblea és una reunió formada per una part del Poble de Déu que camina a la Diòcesi de Lleida per reflexionar, revisar plantejaments pastorals, projectar iniciatives i resar junts. Està oberta a tots els que hi desitgen assistir com a membres representants de les parròquies i moviments apostòlics de la diòcesi. L'any passat no es va poder celebrar per les circumstàncies de

les restriccions sanitàries. Els anys anteriors ens solíem reunir al voltant de dues-centes cinquanta persones a la Casa de l'Església durant tot el matí. Es feia una ponència inicial, una reflexió per grups i una posada en comú de tots els participants per dir i escoltar les aportacions fetes.

L'Assemblea d'enguany ens hem vist obligats a convocar-la amb la doble modalitat: presencial (amb una quantitat de persones determinada per l'aforament del local) i telemàtica. Es vol tenir molt present la situació actual de la pandèmia amb totes les conseqüències sanitàries, socioeconòmiques i religioses. No podem prescindir d'aquesta realitat tan dramàtica que ens envolta. Hi aplicarem realisme, però amb una actitud esperançada i amb la confiança en el Déu que ens acompanya i salva.

La dinàmica del treball s'ha prolongat al llarg de tot l'any que ara acaba. S'ha seguit l'orientació general del Pla Diocesà de Pastoral per a quatre anys que vam aprovar a principis d'aquest curs. Hi ha hagut diferents reunions dels sacerdots de ca-

da arxiprestat i sessions dels arxiprestes amb el vicari general. S'ha desenvolupat un intens treball en l'àmbit de l'evangelització (convocant els responsables de les diverses accions pastorals, estudiant la implicació dels joves...), de la catequesi (promovent processos d'iniciació i acompanyament en el camí de la fe...), de la formació del laïcat, de l'espiritualitat i de la celebració de la fe, i de l'àmbit sociocaritatiu (fent propostes i promovent accions davant les repercussions de la pandèmia...).

Al final del matí s'ha previst la intervenció d'un professional de la medicina, el Dr. J. Viñas, perquè, amb una visió esperançada i ancorada en Jesucrist, animi a tots els catòlics a viure amb autenticitat i alegria la seva fe, i perquè tots col·laborin amb constància en l'erradicació dels mals que ens envolten.

Amb la meua benedicció i afecte,

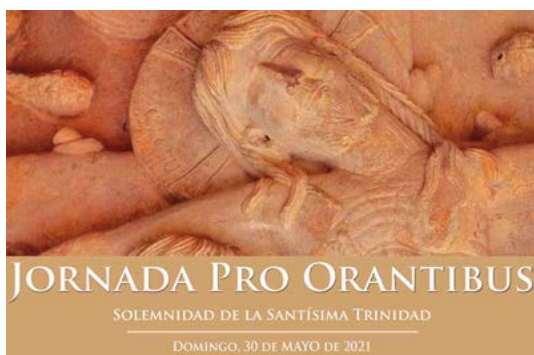
† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

30 de maig: Jornada Pro Orantibus 2021

«La vida contemplativa, prop de Déu i del dolor del món» és el lema d'aquest any de la Jornada Pro Orantibus que l'Església celebra en la solemnitat de la Santíssima Trinitat, el 30 de maig.

Els bisbes de la Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada, organitzadora d'aquesta jornada, recorden en el missatge que «aquest és un any més, però no un any qualsevol. Estem travessant una situació global que ha trastocat fortament les nostres vides». També afirmen que «els contemplatius defugim l'activisme frenètic de les nostres

societats i trien una via d'intimitat de pregària i fraterna». Els bisbes acaben la presentació dels materials afirmant que «en aquesta jornada, l'Església recorda amb gratitud i esperança els qui recorren a la vida contemplativa». Aquesta comissió ha editat uns materials en els quals es poden llegir diversos testimonis de persones consagrades i l'homilia del papa Francesc a les monges contemplatives en una trobada a Lima (Perú) a les quals agraeix la seva tasca.

Més info: <https://www.conferenciaepiscopal.es/jornada-pro-orantibus-2021>

CERCA DE VOSOTROS

La Asamblea Diocesana de este año

Queridos diocesanos:

Como cada año, los católicos realizamos una Asamblea Diocesana durante el último sábado del mes de mayo. Cuando escribo esto todavía no se ha celebrado porque está convocada para el sábado, día 29 de este mes. Mi comentario, por tanto, es de información, de un profundo deseo de su buen desarrollo y de una petición de plegaria a todos para que los frutos de dicha Asamblea lleguen a la totalidad de los rincones de nuestra sociedad como ayuda y promoción de buenas prácticas en todos los órdenes. No puedo ahora hacer una crónica de lo sucedido pero sí repetir hasta la saciedad que el mensaje que nos transmite Jesús en el evangelio nos empuja, desde esta reunión anual y desde la trabajo pastoral de cada día, a ofrecer nuestra colaboración a todos los grupos sociales presentando lo mejor de nuestra propuesta: el amor, el respeto al otro, la coherencia, la alegría de la fe, el servicio de la caridad, la búsqueda de la verdad, la libertad. De ningún modo queremos encerrarnos en nuestras estructuras eclesiales sino abrir nuestra mente y nuestro corazón a las necesidades de los hombres de nuestro tiempo. Esa es, en líneas generales, la pretensión de la Asamblea anual.

Me parece que todos conocéis las características y el método de trabajo de las comunidades parroquiales. Cada una de ellas tiene un perfil determinado con sus propios consejos parroquiales, sus iniciativas y sus tareas diarias. La Asamblea es una reunión formada por una parte del Pueblo de Dios que camina en Lleida para reflexionar, revisar planteamientos pastorales, proyectar iniciativas y rezar juntos. Está abierta a todos los que desean asistir como miembros representantes de las parroquias y movimientos apostólicos de la diócesis. El año pasado no se pudo celebrar por las circunstancias de restricciones sanitarias. Los años anteriores nos solíamos reunir alrededor de doscientas cincuenta personas en la Casa de la Iglesia durante toda la mañana en la que había una ponencia inicial, una reflexión por grupos y una puesta en común de todos los participantes para decir y escuchar las aportaciones habidas.

La Asamblea de este año nos hemos visto obligados a convocarla con la doble modalidad de presencial (con un número determinado por el aforo del local) y telemática. Se quiere tener muy presente la situación actual de la pandemia con todas las consecuencias sanitarias, socioeconómicas y religiosas. No podemos prescindir de esta realidad tan dramática que nos rodea. Aplicaremos el realismo pero con una actitud esperanzada y con la confianza en el Dios que nos acompaña y salva.

La dinámica del trabajo se ha prolongado a lo largo de todo el año que ahora acaba. Se ha seguido la orientación general del Plan Diocesano de Pastoral que para cuatro años aprobamos a principios del presente curso. Ha habido distintas reuniones de los sacerdotes de cada arciprestazgo y también sesiones de los arciprestes con el vicario general. Se ha desarrollado un intenso trabajo del ámbito de la evangelización (convocando a los responsables de las diversas acciones pastorales, estudiando la implicación de los jóvenes...), en la catequesis (promoviendo procesos de iniciación y acompañamiento en el camino de la fe...), en la formación del laicado, en el ámbito de la espiritualidad y de la celebración de la fe, en el ámbito socio-caritativo (hacer propuestas y promover acciones ante las repercusiones de la pandemia...).

Al final de la mañana se ha previsto la intervención de un profesional de la medicina, el Dr. J. Viñas, para que, con una visión esperanzada y anclada en Jesucristo, anime a todos los católicos a vivir con autenticidad y alegría su fe y a que todos colaboren con constancia en la erradicación de los males que nos envuelven.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Mig segle celebrant el Dia del Treball

Fa uns 50 anys que la Pastoral Obrera de Lleida celebra una Eucaristia amb motiu del Dia del Treball, el Primer de Maig. Durant tot aquest temps s'havia realitzat de manera ininterrompuda, en diferents parròquies de la ciutat. Només l'any passat les precaucions, amb motiu de la pandèmia, van aconsellar suspendre els actes presencials, tot i que vam fer una trobada telemàtica molt íntima.

És per això que la celebració d'enguany ens feia una il·lusió especial. Tot i haver mantingut les trobades i reunions de Revisió de Vida per mitjans elec-

trònics, feia mesos que no ens trobàvem presencialment amb moltes persones amb les que compartim camí.

En aquesta ocasió ens va acollir la Parròquia del Pilar (Unitat Pastoral Pilar-Magdalena) i vam comptar amb la presència del nostre bisbe Salvador. Com no podia ser d'altra manera, tant l'homília del Sr. Bisbe com el contingut del comunicat de la Pastoral Obrera de Catalunya van fer incís en la necessitat de millorar les condicions d'extrema dificultat en que es troben moltes persones, i que ha empitjorat pels problemes addicionals que ha causat la pandèmia, amb el continu agreujament de les desigualtats socials. En aquest sentit, un cop més, vam insistir en la reivindicació d'un treball decent per a tothom.

Amb el propòsit de continuar donant testimoni de Jesucrist en el món del treball, segons els signes dels temps, ens vam acomiadar. Esperem que les condicions sanitàries millorin aviat i puguem tenir espais de convivència.

Pastoral Obrera de Lleida
(Fundació Jaume Rubió i Rubió, Salesians -
Plataforma Social Sant Jordi, Acció Catòlica Obrera)

Neix el Consell d'Amics d'Arrels Sant Ignasi

Arrels Sant Ignasi va constituir fa unes setmanes, un Consell d'Amics per tal d'aprofitar el talent humà de moltes persones, que han estat vinculades a l'entitat a través del seu patronat, i d'altres que l'ajudin a la consecució de la seva missió. Més en concret, el Consell té com a objectius: estudiar críticament les causes que generen exclusió i les vies de solució; ajudar a fer créixer la causa de la Fundació a la població de Lleida i buscar la seva implicació; incidir políticament per la millora de la vida de les persones que viuen en situació de precarietat i pobresa.

La seva primera acció ha estat la publicació d'un manifest que porta per títol: «Per un acolliment i tractament dignes de les persones temporeres»,

firat per Joan Viñas, Manel Lladonosa, Àngel Ayuso, Marta Trepapat, Javier Barragan i Roger Torres. L'escrit posa en valor la dignitat de tota persona que ve al nostre territori i reclama la necessitat d'exercir una bona acollida a les persones temporeres per part de tota la societat. Els punts que destaquen

són la dignitat de l'humà (sigui quina sigui la seva situació administrativa), l'allotjament digne, garantir la vacunació de tota la població pagesa estable i temporera, aplicar mecanismes per concedir permisos de treball i un canvi en la llei d'estrangeria. Per aconseguir-ho, busca l'adhesió de la ciutadania, empreses i entitats. El manifest complet es pot llegir a <https://arrelssantignasi.cat/manifest-acollida-temporers/>

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «En el recolliment i el silenci de l'oració, se'ns dona l'esperança com a llum interior, que il·lumina els desafiaments i les decisions de la nostra missió: per això és fonamental recollir-se en oració i trobar, en la intimitat, el Pare de la tendresa (Mt 6,6)» (27 de febrer).

@Pontifex: «El centre de la confessió és Jesús que ens espera, ens escolta i ens perdona» (2 de març).

@Pontifex: «Un Déu que estima a l'home, nosaltres mai haguéssim tingut la

valentia de creure'l si no haguéssim conegut a Jesús. Quin Déu està disposat a morir pels homes? Quin Déu estima sempre i pacientment, sense pretendre ser estimat a canvi?» (3 de març).

@Pontifex: «Només si aconseguim mirar-nos entre nosaltres, amb les nostres diferències, com a membres de la mateixa família humana, podrem començar un procés efectiu de reconstrucció i deixar a les generacions futures un món millor, més just i més humà» (5 de març).

Soc el guardià del meu germà?

El proper 2 de juny presentarem la *Memòria de Càritas Diocesana de Lleida* de l'any 2020. Aquest és un moment important perquè disposem de forma agregada i sistematitzada del resum de totes les accions dutes a terme durant l'any. Es tracta d'una mena de radiografia que ens ofereix el resultat del treball conjunt realitzat per totes les persones que treballen i col·laboren amb Càritas, a les quals hem de reconèixer el seu esforç i generositat.

No hi ha dubte que el 2020 ha estat un any difícil i complicat de gestionar. Malgrat tot, ens hem adaptat i esforçat perquè la nostra acció continués donant el seu fruit i les persones que acudien en demanda del nostre suport trobessin el que necessitaven.

La pregunta-resposta de Caïn quan Déu li pregunta pel seu germà serveix com a referència a la nostra reflexió, juntament amb l'encíclica papal *Fratelli Tutti*. El papa Francesc ens convida a que tothom se senti agermanat, el que vol dir viure en comunió fraterna. Això passa per interessar-nos i estar pendents dels altres, com ho fem amb els germans i germanes de sang. Però sentim i fem el mateix amb els qui ens agermana el fet de ser fills d'un mateix pare Déu? Aquest és el gran repte que tenim.

Entre germans acostuma a regnar la solidaritat, la comprensió, el suport mutu, l'atenció i la preocupació per la vida i les seves circumstàncies de forma desinteressada. Ho fem igualment amb la resta de la humanitat (amics, companys, veïns, etc.)?

Quan ens pregunten pel nostre món i per les injustícies i les persones que pateixen, fem com Caïn? Quina responsabilitat tenim envers els altres? Aquestes han de ser les preguntes que ens hem de formular continuament, tal i com ens convida a fer-ho el papa Francesc. Si ens sentim veritablement germans i germanes hem de sentir la crida a interessar-nos pels demés, tant pels qui pateixen com pels qui no. I Jesús de Natzaret ens va indicar que l'opció preferent hauria de ser pels qui més pateixen.

Per tot plegat, us proposo que vingueu i formeu part de Càritas Diocesana de Lleida (a la nostra seu o a les parròquies) per donar suport als nostres germans i germanes més vulnerables pels qui ens hem de sentir guardians.

El Model d'Acció Social de Càritas aposta per una autèntica relació fraterna entre les persones. Quan alguna persona acudeix a la nostra entitat ha de rebre una resposta fraterna que comporta **comprensió** envers la seva situació personal i familiar, **acompanyament** en el procés de recuperació, **compassió** per les seves dificultats i **identificació** amb la seva condició humana. Posar-nos en el seu lloc per entendre i al seu costat per compartir és la manera més humana i fraterna d'ajudar. De fet, totes i tots tenim necessitats i ens agrada que ens entenguin i ens ajudin sense perdre el protagonisme de la nostra pròpia existència.

Siguem guardians del que passa al nostre voltant, actuem amb responsabilitat i fem de la nostra vida una veritable experiència de fraternitat amb totes les persones que ens envolten, en especial amb les més vulnerables.

Rafael Allepuz Capdevila

Director de Càritas Diocesana de Lleida

Festivitat de Sant Pere Nolasc a Sant Pau

La Parròquia de Sant Pau de Lleida va celebrar, el passat 6 de maig, la festivitat de Sant Pere Nolasc, fundador de l'Ordre de la Mercè. A part de recordar la figura d'aquest redemptor de captius també es van sortejar tres imatges de sant Pere Nolasc entre els feligresos.

A la nostra diòcesi tenim una comunitat mercedària que atén les parròquies de la Mercè i Sant Pau i també el Centre Penitenciari de Ponent. Cal recordar que recentment la Fundació Obra Mercedària va inaugurar una nova seu a la nostra ciutat.

REFLEXIONS

La mudança

La condició humana conté una dimensió inherent: no som eterns. Davant d'aquest fet inqüestionable se'ns ofereix la proposta de la fe: acceptar el regal de la vida eterna. Així de senzill és resumir l'esperança del creient: ser capaços d'acceptar un regal i esperar-lo amb deler.

Al llarg de la vida hem pogut viure una experiència semblant d'espera. Haver de fer una mudança. Des que sorgeix la necessitat de canviar de casa fins que acabes estant a la casa nova hi ha un procés, un autèntic camí a recórrer. Moltes passes a fer i una experiència emocional profunda, deixar enrere moltes coses i destriar què cal endur-se. La majoria de vegades suposa un autèntic trasbals, fins i tot diuen els psicòlegs, que la mudança és una de les causes més greus d'estrès.

Doncs bé, cal saber, i així ho professem en la fe cristiana que ens n'hauríem d'anar de casa nostra i que tindrem la nova casa preparada per anar-hi a viure. Per això, cal viure amb actitud de moure'ns. No podem viure mantenint el cor en aquesta casa que ara ocupem. Així que quan ens diuen que hem de marxar de casa i ja sabem la nova casa on anem ens passa una experiència vital molt curiosa: passem a estar més dependent de la casa nova que no pas de la que deixem.

Això és el que ja ens ha de començar a passar, tinguem l'edat que tinguem, però sobretot quan ens han començat a dir que la casa on vivim té esquerdes i s'està tornant inhabitable. S'inicia un procés profund i molt enriquidor d'esperar veure la nova casa, desitjar conèixer-la i veure'ns-hi, trobar-nos-hi com si ja hi fóssim. Aquest desig de canviar de casa ens ha d'acompanyar tota la nostra vida. Hi ha Algú que ha anat a preparar-nos lloc i quan el tingui preparat vindrà a buscar-nos per anar junts a la casa nova. Oi que ens sona aquest missatge?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / SI: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / SI 111 / Mc 12,13-17]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / SI 24 / Mc 12,18-27]. Sants Marcel·lí

i Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dijous [Tb 6,10-11a;7,1-9-17;8,4-10 / SI 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / SI 145 / Mc 12,35-37]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / SI: Tb 13,2-8 / Mc 12,38-44]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la solemnitat). [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9, 11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. *Sant Fel·liu de Llobregat*: ■ Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817).

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

«Bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant»

La Santíssima Trinitat (1616-1617) de Giovanni Francesco Barbieri (Il Guercino). Palau Magnani, Bolonya (Itàlia)

És bàsic creure en la Santíssima Trinitat perquè és el fonament de tota la nostra fe. Només cal veure com en la litúrgia tot comença i acaba «en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». Però no és fàcil a la nostra intel·ligència limitada entrar en aquest misteri. Tanmateix no es tracta tant d'entendre'l com de viure'l. Jesús envia els seus apòstols a batejar en nom de la Trinitat: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. I jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* El que demana Jesús és predicar l'evangeli sabent que no estem sols sinó acompanyats sempre per un Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant i el que cal no és entendre el misteri sinó viure tot el que ell ens ensenya. Perquè la nostra vida es veu embolcallada per aquest Déu amorós: *Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure en el temor sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà Pare!».* Per tant, es tracta de sentir-nos de veritat fills del Pare, germans de Crist i deixar que el mateix Esperit Sant ens faci sentir fills: *Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. L'Esperit dona testimoni que som fills de Déu; hereus de Déu i hereus amb Crist.* És ell qui ens mou a dir a Déu: Abbà, Pare!, amb aquesta paraula íntima i confiada que fan servir els nens per parlar amb els seus pares. Amb aquesta confiança podem parlar amb Déu. Per això la primera lectura diu al poble d'Israel: *Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre.* Tota la lectura és un cant d'admiració al Déu d'Israel per les obres extraordinàries que ha fet. Si això es pot dir del Déu de l'AT, què no direm del Déu del NT! Un Déu que és amor, que ha enviat per amor el seu propi Fill perquè es fes un de nosaltres i salvar-nos i ens ha regalat el seu mateix Esperit que és Esperit d'amor. Podrem trobar un altre Déu més extraordinari, més meravellós?

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»